

Publicerad 2017-02-28 14:35 av Remiso

Att le

Utanpå vita tänder ligger inga känslor.

Det enda som betyder något,

går inte att se med ögonen.

Jag säger åt dig att gå din väg.

Låt mig vara ifred

Kan du inte se att jag är nöjd och glad,

jag ler ju.

Varför kan du inte nöja dig?

Jag vill att du ska gå din väg.

Blunda.

Så att du äntligen kan se,

att jag går under på insidan.

Att skriva poesi är som att strö salt i såren.

Det är att vältra sig i självömkan.

Sån är väl inte jag?

Ändå sitter jag här,

med ett leende på läpparna,

ett grin över hjärtat

och mina känslor på ett papper.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Remiso med Poeter.se id #88857 innehar upphovsrätten